

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. januar 2012. god.
Br. ref.: TK 194/12

ODLUKA O POVLAČENJU ZAHTEVA SA LISTE

u

slučaju br. KI 14/10 i slučaju br. KI 15/10

Besnik Musa i Hekuran Muhaxhiri

protiv

Ministarstva unutrašnjih poslova,

Sudskog saveta Kosova

i

Ministarstva pravosuđa

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su g. Besnik Musa i g. Hekuran Muhaxhiri iz Đakovice. U postupku pred Ustavnim sudom njih zastupa g. Teki Bokshi, advokat iz Đakovice.

2. Sadašnji slučajevi su slični sa KI 06/10 „Valon Bislimi protiv Ministarstva unutrašnjih poslova, Sudskog saveta Kosova i Ministarstva pravosuđa“. U ovom slučaju Sud je odlučio da je došlo do povrede prava podnosioca zahteva na slobodu kretanja, zagarantovanog članom 35. stavom 2. Ustava u vezi sa članom 2. Protokola br. 4 uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima.

Dodatno, Sud je odlučio da je praksa zasnovana na Sporazumu o razumevanju od 21. avgusta 2008. god., koji primenjuju Ministarstvo unutrašnjih poslova i Opštinski sud, onemogućila podnosioca zahteva da uživa svoje pravo na delotvorno pravno sredstvo, kršeći član 54. Ustava u vezi sa članom 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Ustavni sud je ustanovio da Ministarstvo unutrašnjih poslova treba da odluči o zahtevu za pasoš podnosioca zahteva, podnetom 27. aprila 2009. god., u saglasnosti sa Zakonom o putnim ispravama u roku od 30 dana nakon prijema ove presude (*vidi Presudu KI 06/10 od 30. oktobra 2010. god.*).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovih zahteva je ocena ustavnosti navodne povrede slobode kretanja podnosilaca zahteva, zagarantovane članom 35. stavom 2. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav). Prema podnosiocima zahteva, pravo da napuste svoju zemlju im je prekršeno odbijanjem izdavanja pasoša, koji je potreban za putovanje u inostranstvo. Podnosioci zahteva dodatno tvrde da u pravnom sistemu Kosova ne postoji delotvorno pravno sredstvo koje bi trebalo tražiti u postavljanju pitanja njihovog prava da napuste zemlju.
4. Podnosioci zahteva su preko svog zastupnika podneli i zahtev za privremene mere u cilju izbegavanja „dodatnih diskriminacija i povrede prava na slobodu kretanja građana uslovljavanjem postojećim krivičnim postupcima bilo koje vrste u toku“.

Pravni osnov

5. Zahtevi su zasnovani na članu 113. stavu 7. Ustava, čl. 20. i 27. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljnjem tekstu: Zakon) i pravilu 32. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Opis činjenica

6. Podnosioci zahteva podržavaju svoje zahteve upućujući se samo na dokumente koji su navedeni u zahtevu koji je podnet Sudu.

Žalbe podnosilaca zahteva

7. Podnosioci zahteva se žale da im je povređeno pravo na slobodu kretanja, zagarantovano članom 35. stavom 2. Ustava. Podnosioci zahteva tvrde da je Opštinski sud u Đakovici nepravedno i pogrešno protumačio primenljive zakonske odredbe ne izdavajući im uverenje koje je navodno neophodan dokument za Ministarstvo unutrašnjih poslova za izdavanje bilo koje vrste pasoša Republike Kosovo.
8. Podnosioci zahteva se takođe žale da na Kosovu ne postoje zakonska sredstva koja bi se mogla primeniti u cilju rešavanja njihove situacije. Stoga, prema njima, postoji potreba za stvaranjem mehanizama u okviru države da bi se sprečilo kršenje prava na izdavanje pasoša građanima Kosova koji su u istoj situaciji kao oni.

9. Podnosioci zahteva tvrde da im je prekršeno pravo na slobodu kretanja usled pogrešne primene člana 271. stava 2. Zakona o krivičnom postupku Kosova (ZKPK), kao i člana 27. stava 1. tačka a) i člana 28. stava 2. Zakona o putnim ispravama. Prema podnosiocima zahteva, oba zakona predviđaju da ograničenje slobode kretanja prouzrokovano odbijanjem izdavanja pasoša može biti izrečeno samo u slučajevima kada postoji prethodno doneta odluka nadležnog suda.
10. Podnosioci zahteva takođe tvrde da Ministarstvo unutrašnjih poslova nema nikakve pravne osnove da ih liši ustavnog prava na osnovu nedostatka uverenja, izdatog od strane suda da lice nije pod istragom. U suštini, prema podnosiocima zahteva, izrečeno ograničenje za njihovu slobodu kretanja nije zasnovano na zakonu nego je pogrešno tumačenje zakona i praksi, uključujući i netačno tumačenje Sporazuma o razumevanju, koji su 21. avgusta 2008. god. vezali Ministarstvo unutrašnjih poslova, Sudski savet Kosova i Ministarstvo pravosuđa.
11. Konačno, podnosioci zahteva su zahtevali izricanje privremene mere u cilju „izbegavanja dodatnih diskriminacija i povrede prava na slobodu kretanja građana uslovljavanjem postojećim krivičnim postupcima bilo koje vrste u toku“.

Opis postupka ped Sudom

12. Podnosioci zahteva su podneli zahteve Ustavnom sudu 5. februara 2010. god.
13. Predsednik je 19. februara 2010. god, nalogom br. GJR. 06/10, imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca. Istoga dana, predsednik je nalogom br. KSH. 060/10, imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Enver Hasani i Iliriana Islami.
14. Ustavni sud je 25. marta 2011. god, u skladu sa presudom Ustavnog suda KI 06/10 od 30. oktobra 2010. god., zatražio od podnosilaca zahteva da obaveste Ustavni sud da li su oni dobili pasoše.
15. Pravni zastupnik podnosilaca zahteva je 6. aprila 2011. god. obavestio Ustavni sud da su nakon presude Ustavnog suda KI 06/10 podnosiocima zahteva pasoši izdati.
16. Sledstveno, zastupnik podnosilaca zahteva je obavestio Ustavni sud da je udovoljeno njihovom zahtevu.
17. Nakon što je 16. maja 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o povlačenju zahteva sa liste.

Ocena Suda

18. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosilaca zahteva, Ustavni sud prvo treba da ispita da li su ispunjeni uslovi predviđeni u pravilu 32. Poslovnika o radu.
19. Pravilo 32. u odgovarajućem delu glasi:

„(1) Strana može povući podneti podnesak ili odgovor u bilo koje vreme, ali ne više od nedelju dana pre početka rasprave ili u bilo koje vreme pre nego što Sud donese odluku bez održavanja rasprave.

(2) Bez obzira na povlačenje podneska, Sud može odrediti donošenje odluke o podnesku.

(3) Sud će u tim slučajevima doneti odluku bez rasprave i jedino na osnovu podneska, odgovara i dokumenata priloženih podnesku.

(4) Sud može odbiti podnesak onda kada zaključi da je podnesak sporan ili da na neki drugi način ne predstavlja predmet ili spor.“

20. Iz gorenavedenih razloga prekida se dodatno razmatranje zahteva i Sud je ustanovio da ne postoje posebne okolnosti u pogledu poštovanja ljudskih prava koje bi zahtevale dalje razmatranje zahteva (vidi, *mutatis mutandis*, odluka Ustavnog suda u slučaju Rafet Hoxha, KI 24/09 od 24. marta 2010. god.).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud shodno članu 20. Zakona i pravilu 32. Poslovnika o radu, jednoglasno,

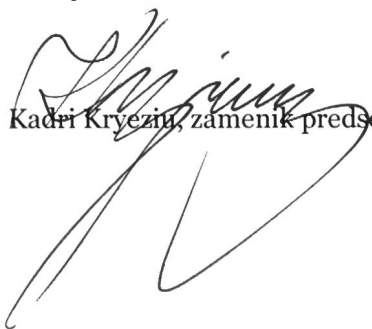
ODLUČUJE

I. DA POVUČE zahtev sa liste.

II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.

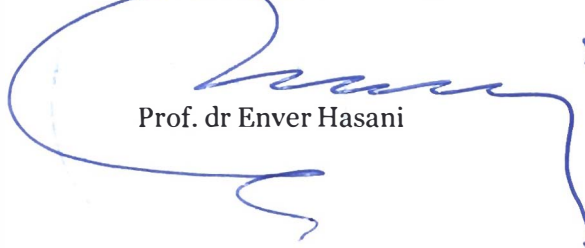
III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu, zamenik predsednika

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani